

en grundlovsændring, således at mænd og kvinder får lige adgang til tronen.

Det er Kristeligt Folkepartis hovedsynspunkter, og de samt de mange andre synspunkter, som også har været fremført i dag, turde være nok at tage fat på for en forfatningskommission.

Mange temaer skal belyses, inden vi kan nå så langt som at tage stilling til konkrete ændringer i grundloven, og der gik da også hele 7 år forud for grundlovsændringen i 1953, hvor tingene blev drøftet.

Grundighed skal også præge arbejdet denne gang og også et bredt politisk flertal. Derfor må man selvfølgelig også konstatere på baggrund af debatten i dag, at det ikke er i dag, der bliver truffet en beslutning om, at vi får nedsat en kommission. Det kan vi så heller ikke gøre nu, men når vi senere skal stemme om sagerne.

Men jeg vil alligevel sige, at jeg synes, at vi oven på dagens debat kan konstatere, at selv om der ikke umiddelbart står et flertal af partier bag hverken vort eller SF's beslutningsforslag, er vi alligevel kommet et skridt videre i processen, og at et flertal af partier i hvert fald er villig til at sætte skub i processen, måske ved et par høringer, og hvem ved efter drøftelser i Udvalget for Forretningsordenen også ved yderligere initiativer, f.eks. det forslag, som Venstre har fremført i debatten om nedsættelsen af en ekspertgruppe, som også kan bringe os nærmere målet: at få nedsat en kommission, der kan forberede grundlovsændringer.

På den baggrund vil jeg godt sige tak til ordførerne i dag for de forskellige bidrag til, synes jeg, en konstruktiv debat langt hen ad vejen. Jeg vil også godt takke statsministeren i den her forbindelse for en imødekommenhed, selv om regeringen altså ikke umiddelbart kunne tilslutte sig hverken vort eller SF's beslutningsforslag.

Men som sagt synes jeg faktisk, at debatten har flyttet noget i dag, og at vi i hvert fald er kommet et skridt videre på vej mod nedsættelse af en kommission.

#### **Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):**

Jeg vil også gerne sige tak for en nuanceret og på visse strækninger indholdsrig debat, som selvsagt giver os et godt håb om, at den kan blive videreført i året, der er foran os.

Til fru Birthe Rønn Hornbech vil jeg gerne sige:

Jeg har heller ikke endnu, som fru Birthe Rønn Hornbech understregede det, observeret et meget bredt og stærkt folkeligt krav om en

ny grundlov. Men jeg deler det synspunkt, at det er vigtigt, at grundlovens jubilæumsår bruges til en folkelig debat, og den skal vi bestemt være aktive for at sikre og bringe frem, og det mærker jeg da også er det, der optager Venstre og Venstres ordfører.

Jeg vil også gerne erklære mig enig i, at tiden ikke er inde til at nedsætte en grundlovskommission, men i slutningen af mit indlæg vil jeg godt komme lidt tilbage til fru Birthe Rønn Hornbechs forslag på vegne af partiet Venstre om et panel eller et udvalg af statsretseksperter og dette forslags forhold til regeringspartiernes forslag.

Der var et enkelt emne, fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, som jeg godt vil gøre en kort kommentar til, nemlig spørgsmålet om boligens ukrænkelighed. Jeg skylder at nævne, at justitsministeren jo for relativt nylig har haft lejlighed til at fremlægge en redegørelse i Folketinget om det spørgsmål.

En del af regeringens betænkeligheder ved at følge Venstre på feltet handler ikke mindst om risikoen for at reducere domstolene til et sted, hvor der gives et gummistempel til de helt oplagte tilfælde, eksempelvis at Told og Skat ønsker at se på et momsregnskab i en konkret virksomhed, hvilket har været blandt det, der har været brugt i argumentationen. Professor Bent Christensen har jo ved tidligere lejligheder skrevet grundigt om sagen.

Jeg synes heller ikke, vi skal glemme, at de offentlige myndigheder naturligvis også er underkastet forvaltningslovens forskellige regelsæt, ligesom proportionalitetsprincippet og andre vigtige principper, som hr. Aage Frandsen i virkeligheden indirekte berørte, er fundamentale i vores retssamfund.

Når det gælder de øvrige dele af det principielle, kan jeg selvsagt ikke lade være med at opholde mig ved eksempelvis grundlovens § 75: »Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse.«

Det minder mig lidt om diskussionen om og inspirerer i hvert fald mig selv til diskussionen om, hvad personlig frihed egentlig er. Jeg tror selvsagt, at den personlige frihed skal man have noget at have i, forstå mig ret. For man kan med rette sige, at den personlige frihed har et stærkere indhold, hvis man har et arbejde frem for at være arbejdsløs. Og man kan med lige så stor ret sige, at den personlige frihed har et stærkere